

om Stude — og det var jo i Særdeleshed paa Studene, at Vægten skulde falde —, saa vilde man finde en stor Forskjel imellem det vestlige og det østlige Sylland, og saa vilde den vestlige Deel i Særdeleshed være den Deel, hvor Studemængden var bethdeligt. Men, efter hvad der foreligger trykt, har den ærede Forsvarer af dette Lovforslag selv anført, at der i det vestlige Sylland er 38,836 Stude, og da det nu, isald ikke det hele statistiske Arbejde, som man har anvendt megen Flid paa, og som man har havt megen Understøttelse af Communerne til at faae uarbejdet, er urigtigt, tør antages, at der i hele Sylland gives noget over 91,000 Stude, saa falder der ergo paa den østlige Deel over 52,700 Stude. I det Hele taget ere Tal et generende Vaaben, et grovt Skjts, hvis Virkning ikke afvæbnes med Dialectikens Parabelkinge. Tal kunne vistnok misforstaaes, thi hvad kan ikke misforstaaes, men Tal have ikke liben Betydning — det troer jeg, at man maa indrømme —, og jeg troer, at det er nødvendigt at indrømme, at der til at omstøde Tals Betydning virkeligt hører vægtige Argumenter. Jeg tillod mig saaledes iforgaars at gjøre opmærksom paa et Tal, der i høi Grad havde bedrøvet mig, fordi det viste, hvorledes vi, langt fra at kunne siges at være i nogen heldig finansiel Situation, bestandigt gif en uheldigere Situation imøde. Jeg anførte som et Beviis derpaa, at der i Maret 1865 var blevet ublaant omtrent 4¹/₂ Millioner til 4¹/₂ pCt. og 5 pCt. og i 1867 derimod over 8 Millioner til en saadan Rente. Den ærede Indenrigsminister fremkom med et lille Hib imod disse Tals Betydning. Han sagde, at, for at man skulde kunne vurdere denne, maatte man vide, i hvilket Forhold det omtalte Beløb stod til den hele stedfundne Omsætning af Laan, og han sagde, at, saalænge man ikke vidste dette, betød Tallet ikke Stort. De Herrer ville imidlertid see, at det var at forlange en Undersøgelse lig den, som Indenrigsministeren selv for lidt siden stemplede som ufornuftig, thi Ingen kan sige, hvad Laanomsætningen i det Hele har været her i Landet. Men jeg vil dog appellere til Enhver, som kun har Skygge af Begreb om denne Omsætning, og spørge, om han antager, at den i det Hele

fra 1865 til 1867 er stegen til over det Dobbelte, thi det maatte den være, naar den Capital, som i 1865 ublaantes til høiere Rente end 4 pCt., og den, der i 1867 ublaantes til en saadan Rentefod, skulde staae i samme Forhold til Laanomsætningen i det Hele i hvert af de to Aar. Men siden jeg seer, at den ærede Finansminister er her tilstede, tør jeg maastee appellere til ham i saa Henseende, og jeg vil da, isald han vil værdige mig et Svar, spørge ham om, hvoraf det kommer, at han eller de Institutioner, som staae under Finansministeren, ikke efter 1865 have ublaant Capitaler til 4 pCt. Rente, medens jeg isølge min tidligere Stilling troer at kunne sige, at der, før jeg fratraadte Finansministeriet, ikke er blevet ublaant nogen Capital fra disse Institutioner til over 4 pCt. Rente. Jeg vil fremdeles spørge ham, hvoraf det kommer, at Livrenteanstalten nu enten forlanger 4¹/₂ pCt. i Rente af de Capitaler, som den ublaaner, eller forlanger, at de, der ville laane, skulde modtage kongelige Obligationer til fuld Priis, hvad der ikke er nogen ubetydelig Forhøjelse af Renten. Jeg tillader mig ligeledes at spørge om, efter hvilke Data den høitærede Finansminister er kommen til den Beslutning at etablere den Livrenteanstalt for Menigmand eller den Forsørgelsesanstalt, om hvilken der i denne Session er blevet fremlagt et Lovforslag, saaledes, at Renten af Indsatsen skulde beregnes til 4 pCt. Rente, fordi Anstalten ibetmindste kunde faae 4¹/₂ pCt. i Rente af sine Capitaler. Alt dette er Noget, som jeg antager for at indeholde fuldgyldige Beviiser for, at ibetmindste den høitærede Finansminister ikke kan see paa Fortegnelsen over det stigende Antal af Bevilinger til at tage en høiere Rentefod og paa Stigningen af den til en saadan høiere Rentefod laante Capital med de samme Dine som den høitærede Indenrigsminister.

Jeg skal, forinden jeg gaaer videre og omtaler, hvad jeg yderligere kunde have at sige om selve Jernbaneanlagene, endnu komme tilbage til et Par andre Punkter i det Foredrag, der blev holdt i forrige Møde imod mig af den høitærede Indenrigsminister. Han fremkom deri med den samme Bemærkning mod mig, som han idag gjentagende har troet at